

Jako filmový producent stojí za sérií Bobule či seriálem Vinaři. Ale s vínem to Tomáš Vican umí i jinak: **vyhrál soutěž Vinařství roku.**

Ivana Solaríková
editorka MF DNES

Tolik lidí na pódiu při vyhlášení vítěze soutěže Vinařství roku ještě nikdy nestálo. Tomáš Vican pozval minulý týden k převzetí ceny pro absolutního vítěze rodinu i celý tým, který ve vinařství pracuje.

„Já mám rád sdílené štěstí. Je pak intenzivnější,“ smál se filmový producent v obklopení lidí, kteří v místní části Mušlov na okraji Mikulova vybudovali originální vinařství a společně ho dovedli až k letošnímu triumfu.

Vinařství roku je jediná soutěž, ve které se nehodnotí jen víno, ale třeba i marketing, vinařská turistika, přínos k rozvoji oboru. Je pro vás takový titul cennější?

My si samozřejmě vážíme i ocenění, která získávají naše vína. Loni jsem měl obrovskou radost třeba ze šampiona soutěže Král vín, ve které bylo přihlášeno 1 370 vzorků. A radost mám ze všech zlatých medailí, které se nám podaří získat. Jenže v této soutěži je špičkové víno samozřejmě a mají ho všichni finalisté. Soutěž je komplexní, hodnotí se třeba i to, jak se vinaři starají o rozvoj oboru, s čím novým přicházejí. A o to je pro nás titul cennější. Když jsem to počítal, hodnotí se osm oblastí a z každé jsou v porotě tři odborníci. K tomu pak dalších sedm odborníků, kteří vybírají finalisty. To je 31 názorů, i když třeba subjektivních, ale přece jen už tvoří jakousi vypovídající množinu. Jejich ocenění mě moc těší, je to překvapivé a velmi milé.

Před pěti lety ještě vinařství Vican téměř neexistovalo, přesto jste v soutěži byli už podruhé

Víno je marnivé. Je rádo, když se o něm hovoří

ve finále. Jaký je recept na úspěch?

Nevím, na to asi není recept. Asi je potřeba dělat věci pořádně. Začít naplno a postupně přidávat.

Mimo jiné porota ocenila váš přístup k turistům. Znamená to, že vinařství už není jen o víně, že samotný nápoj je jen půlka?

Míň než půlka. Víno, to jsou neředěné emoce. Ty vznikají na místě, kde ho člověk prvně ochutná. Nejlépe samozřejmě na místě, kde to víno vzniklo. Pak si člověk může ty emoce v lahvi vzít s sebou - ať už do Budějovic, nebo do Ústí - a tam třeba v takových pošmourných dnech, jako máme teď, je prožít znovu. Při víně si na to hezké místo, kde ty emoce prožíval, znovu vzpomene. Takže víno je jen základ, to všechno kolem je snad ještě důležitější.

Na Pálavě se takové pozitivní emoce vzbuzují docela snadno. Když jste si vybíral místo, kde se s vinařstvím usadíte, byla to jasná volba?

Já tvrdím, že v životě neexistuje náhoda. Ale tehdy, před šestnácti či sedmnácti lety, mě můj sousec zcela náhodně vzal do Bulhar a tam byl zcela náhodně volný sklep. A já jsem si řekl: Vždyť je tady krásně - Dyje, rybáři, nádherné výchozí místo pro cykloturistiku a výlety na Pálavu. A tak jsme pořídili náš první sklep. Později se nám podařilo získat nádherné zázemí v Mikulově na Mušlově. Pálavu jsem měl vždycky pod kůží. Tvrdím, že jižní Morava je krásná, Pálava je její výkladní skříň a Mikulov je její hlavní město.

Poprvé jste byli v soutěži Vinařství roku ještě v kategorii malé vinařství, teď už jste vinařství střední. Co se za ty dva roky změnilo?

Děláme víc vína díky tomu, že nám dorůstají nově vysazené vinice. Každý rok postupně sázíme další a další vinohrady. Jde to samozřejmě pomalu. Zvlášť když se nám předloni stalo, že nám 10. května v nově vysazených vinohradech 27 tisíc hlav nenávratně zmrzlo. Ale i to je příroda. Každopádně mohu ubezpečit, že rozhodně nechceme nikdy opustit kategorii středních vinařství.

Liší se Rodinné vinařství Tomáše Vicana oslovilo porotce soutěže Vinařství roku svou originalitou.
Foto: Anna Vavříková, MAFRA

Jako jedni z prvních jste se pustili i do výroby kvevri vín. Jakou má tento druh vína oblibu?

Pro mě je kvevri, což je metoda stará tisíc let, návrat ke kořenům. V naší produkci je to samozřejmě jen doplněk, libůstka pro největší fajnšmekry. Ne každému kvevri vyhovuje, je potřeba se k němu „propít“. Ale myslím, že každý člověk, který pije, ochutná a degustuje, k němu stejně jednou dojde.

Když si máte vybrat, co z vašeho portfolia si nejčastěji otevřete?

První volba jsou vlašáky a rýňáky. Teď je mým favoritem náš panenický Pinot Noir z edice Karel Roden, který jsme před pár dny lahvovali.

A přes zimu si dávám víc červená vína a kvevri.

Jak se pozná dobré víno?

Tím, že chutná, že ho chcete mít denně.

Podle čeho by si lidé měli víno vybírat?

Právě podle toho, že jim chutná a chtějí ho pit denně. A pak každý týden a dál. Je potřeba hlavně hledat. Víno je marnivé jako žena, má rádo, když se o něm hovoří. Je potřeba si o něm povídat a díky tomu objevovat další a další nuance. Když vám chutná víno od nějakého výrobce, dejte si od něj další. Najednou zjistíte, že je každým rokem jiné. A najednou je z toho celoživotní úděl.

Každé z nominovaných vinařství se představovalo ve videomedailonku. V tom vašem diváky vinařstvím provázely děti. Proč?

Všichni ostatní právem mluvili o účtě k půdě a podobných věcech. Ale já rád dělám věci odlišitelné a s nějakým náhledem do budoucna. Navíc jsme rodinné vinařství a od jara do podzimu se nám po dvoře potuluje nějaký capart. A tak jsme zapojili děti naše i našich zaměstnanců. Musíme dětem ukazovat, že to sdílené štěstí venku, v přírodě a ve vinohradě je ze všeho nejvíce. Jestli chceme mít pohodové stáří ve sklepech se sklenkou v ruce, musíme si to zasloužit pozitivním příkladem našim nejbližším.

Dětské téma se ostatně objeví i ve filmu 3Bobule, který jde 12. března do kin a pod kterým jste podepsán jako producent.

Ano, tam se děti našich hlavních hrdinů budou tajně pokoušet vyrobit svoje první víno.

V předchozích dílech filmové série si zahrál i kmostr vašeho vinařství Václav Postránecký, ve třetím už ovšem zazní jen jeho hlas...

V takovýchto emotivních chvílích na něj hodně myslím. Byl to můj obrovský kamarád a velký vínobuditel. A jeho hlásky jsou nezapomenutelné. Třeba toto moudro: Ve vodě je spousta havětí a ve víně žádná. (směje se)

Kauzu trenéra plavců Kyněry policie odložila

ZNOJMO Prověřování znojemského trenéra Jiřího Kyněry, na nějž podali rodiče malých plavců trestní oznámení kvůli zpronevěře a dotacionímu podvodu, policisté odložili. Nejistili, že by se dopustil trestné činnosti. Rodiče proti usnesení podali stížnost, která byla zamítnuta. „Rozhodnutí o odložení věci je tudíž pravomocné a za daného skutkového a důkazního stavu konečné,“ potvrdila okresní státní zástupkyně Lenka Peroutková.

Rodiče se zlobili, že část jejich příspěvků na děti putovala na účet soukromé společnosti Kyněry. Firma si navíc nárokovala každoročně 200 tisíc korun od TJ Znojmo díky smlouvě o spolupráci, kterou Kyněra uzavřel sám se sebou - jako tehdejší předseda TJ a jako jednatel společnosti. Když na to přišel trenér David Křivan, Kyněra mu vypověděl smlouvu. Část rodičů si pak založila vlastní Plavecký klub Znojmo, kam odešlo asi devadesát dětí. Kyněra na kritiku reagoval, že soukromé subjekty nemají důvod poskytovat informace o svém hospodaření. (md)

Exstarosta před soudem kvůli bobovce

BRNO Bobová dráha v Němčičkách na Břeclavsku byla před téměř deseti lety první atrakcí svého druhu na jižní Moravě. Návštěvníky ale těšila jen chvíli, od té doby rezaví rozzebraná v dolní části obce.

Dohrou je kauza podvodu s evropskou dotací, kterou začal včera rozplétat Krajský soud v Brně. Obžalobě čelí devětatřicetiletý bývalý starosta Němčiček a někdejší vlivný člen ODS Petr Slezák, kterému hrozí až desetiletý trest. Kromě machinace s podklady pro Evropskou unii a porušení pravidel dotace se zpovídá i z trestného činu úvěrového podvodu a poškození věřitele, kterým je dodavatel technologie Jiří Lhota. Spoluobžalovaným je o šest let mladší bývalý podnikatel Jan Odehnal z Brna, který mu měl podle státní zástupkyně k porušení zákona napomoci.

Podle státní zástupkyně Slezák, který žádal o dotaci jako fyzická osoba v roce 2008, zamlčel, že dluží na sociálním pojištění. Tvrdil také, že má zajištěných zhruba devět milionů korun na spolufinancování a krytí případných ztrát z podnikatelské činnosti, darů a z dědictví. Podle žalobkyně uvedl neprav-

divé údaje i při sjednávání úvěru ve výši zhruba 13 milionů korun u České spořitelny v Břeclavi.

Spořitelně sice žádný dluh nevznikl, protože úvěr byl zaplacený, ale Evropská unie chce zpět dotaci přes 11 milionů korun, kterou na „bobovku“ poslala. Podle obžaloby Slezák porušil pravidla dotace i tím, že bobovou dráhu prodal firmě MH Partners, i když věděl, že nesmí měnit vlastníka. „Při převodu jsem žádal, aby byla dodržena pravidla dota-

ce,“ poznamenal Slezák s tím, že si na okolnosti přesně nepamatuje, protože je to už řada let.

Podle něj stavební úřad provozování dráhy pozastavil, protože byly problémy s kolaudací. Podle jeho tvrzení se ničeho nedopustil ani předtím v žádosti o dotaci. „O dlužích vůči správě sociálního zabezpečení jsem nevěděl. Ptal jsem se účetního a na finance jsem měl danového poradce,“ uvedl u soudu Slezák. Financování mu údajně slí-

bili iniciátoři výstavby bobové dráhy, ale nakonec přišli s tím, že peníze neseženou. To, že šel do stavby jako fyzická osoba, vysvětlil tak, že chtěl pomoci jako starosta vnímal přínos projektu pro obec.

Spoluobžalovaný v případě Odehnal vypověděl, že nechápe, proč je vůbec stíhaný. Byl šéfem firmy OJ Stavební, která vyhrála výběrové řízení na stavbu bobové dráhy. Nakonec ale nestavěla. „Dělali jsme tam jen nějaké zemní práce a pak jsem zakázku přepustil jiné firmě, protože tam probíhaly věci, které nebyly ve výběrovém řízení,“ uvedl u soudu Odehnal s tím, že státnímu zástupci předal a dál se o ni nezajímal. Podle spisu však figuroval na fakturách. „S financováním jsem neměl nic společného,“ poznamenal s tím, že byl jen prostředníkem.

Slezák tvrdí, že v důsledku kauzy měl problémy se zdravím a alkoholem a přišel o všechny majetek i rodinu. Soud bude pokračovat 17. března výslechem svědků, mezi nimiž bude i dodavatel Lhota, který si nárokuje sedm milionů za nezaplacené technologie a pokrytí Slezákovu dluhu. – **Milada Prokopová**

U soudu Bývalý starosta Němčiček Petr Slezák (vlevo) a podnikatel Jan Odehnal podle spisu uvedli v žádosti o dotaci na bobovou dráhu z Evropské unie záměrně nepravdivé údaje. Foto: Anna Vavříková, MAFRA

Znojmo

Nemocnice zrušila návštěvy

Znojemská nemocnice zakázala návštěvy. Nařízení platí ode dneška až do odvolání. „V důsledku nárůstu akutních respiračních infekcí v Jiho-moravském kraji vyhlášíme plošný zákaz na všech lůžkových odděleních,“ uvedla mluvčí nemocnice Petra Veselá. Opatření má ochránit pacienty i personál, který se o ně stará. Návštěvy už zakázaly také nemocnice v Kyjově, Břeclavi a Hustopečích. V Brně ke stejnému opatření sáhla Úrazová nemocnice, návštěvy nesmějí ani do lůžkové části soukromé SurGal Clinic. (md)

Jižní Morava

Silný vítr nadělal problémy

Jihomoravští hasiči včera vyjeli k více než 170 událostem v souvislosti se silným větrem, především ke spadlým stromům. Nikdo nebyl zraněn. V průběhu dne bylo bez elektriny až 6 200 domácností, do 17 hodin ale E.ON všechny poruchy v kraji odstranil. (ČTK)